

Εκπαιδευτικός Αντίλογος

Ανοιχτό βήμα ελεύθερης έκφρασης-Εκδίδεται με ευθύνη της **Εκπαιδευτικής Παρέμβασης**
του Α' Συλλόγου Αθηνών Εκπαιδευτικών Π.Ε. - Τεύχος 16° - χειμώνας 2013

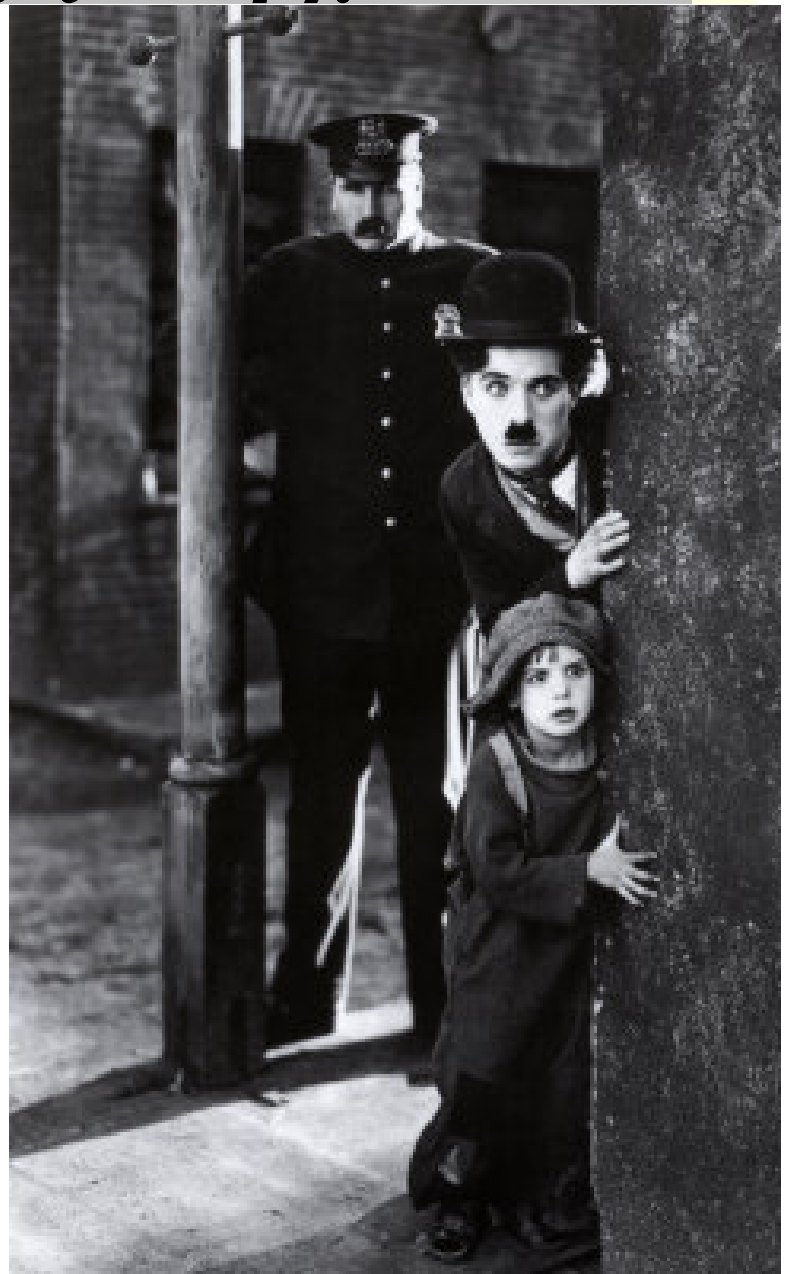
Οι αξιολογητές ξανάρχονται...

*Τώρα κι εγώ υποψιάζομαι
όλο τὸ πλῆθος τῶν ἀύλοκολάκων
ὄλους τοὺς ταπεινοὺς γραμματικοὺς
τοὺς βραβευμένους μὲ χρυσὰ παράσημα
λεγεωνάριους καὶ στρατηλάτες
υποψιάζομαι τὶς ἀύλητρίδες τῆ γιορτῆ
ὄλους τοὺς λόγους καὶ προπόσεις
τὸν πορφυροῦν χιτῶνα τοῦ πρίγκιπος
τοὺς συμβουλάτορες καὶ τοὺς αἰρετικοὺς
υποψιάζομαι συνωμοσία
νύχτα θὰ ἐγκαταστήσουν τὴ βασιλεία τους
νέοι πρίγκιπες μὲ νέους στεφάνους
οἱ πονηροὶ ρωμαῖοι ὑπάλληλοι τοῦ
αὐτοκράτορος*

*τοιμάζουνε κρυφὰ νὰ παραδώσουν
νὰ παραδώσουν τὰ κλειδιά καὶ τὴν
ὑπόκλιση τους.*

M. Κατσαρός

**Η ζωντανή
εκπαίδευση απέναντι
στην απειλή του νέου
επιθεωρητισμού**

Τρία χρόνια τώρα, κυβερνήσεις, Ε.Ε. και Δ.Ν.Τ. οδηγούν το δημόσιο σχολείο στη διάλυση και τους εκπαιδευτικούς στην απόγνωση με μια πολιτική απόλυτης κοινωνικής καταστροφής. Σε αυτό το τοπίο έρχεται το σχέδιο Π.Δ. για την αξιολόγηση να προσθέσει το κομμάτι που έλειπε από το παζλ: την πλήρη χειραγώγηση και υποταγή των εκπαιδευτικών, τις απολύσεις και τη διαθεσιμότητα.

Στις επόμενες σελίδες θα επιδιώξουμε, με ένα πρωτότυπο, εικονογραφημένο τρόπο (**ε λοιπόν, όχι : ούτε την αριστοφανική μας διάθεση θα χάσουμε ούτε το πείσμα μας για αγώνα !**) να αναλύσουμε τι λέει το σχέδιο Π.Δ., τι **δεν λέει** και τι θα σημαίνουν όλα αυτά εάν εφαρμοστούν. Επίσης, γιατί πρέπει να αγωνιστούμε ώστε να μείνει στα χαρτιά ακόμα κι αν υπογραφεί και τέλος μερικές ιδέες για μια δική μας αντι-πρόταση για το σχολείο και τη λειτουργία του.

«Σκοπός της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών είναι η βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού τους έργου, προς όφελος των μαθητών και της κοινωνίας.»

Σχέδιο ΠΔ για την αξιολόγηση, άρθρο 1

Μα επιτέλους ! Μη μας πιάνει πανικός...

...η αξιολόγηση θα «βελτιώσει» την εκπαιδευτική διαδικασία !

Ή μήπως όχι ;

Τι προβλέπει το Προεδρικό Διάταγμα για την αξιολόγηση

Διπλή αξιολόγηση :

Διοικητική που αφορά το «τυπικό υπηρεσιακό έργο» και **εκπαιδευτική** που αφορά το διδακτικό και γενικότερα το επιστημονικό και παιδαγωγικό έργο. Η διοικητική αξιολόγηση είναι ετήσια και διενεργείται μεταξύ 1^{ης} Απριλίου και 31^{ης} Μαΐου κάθε έτους. Η εκπαιδευτική αξιολόγηση διενεργείται μία, τουλάχιστον, φορά ανά τριετία εντός συνεχούς χρονικού διαστήματος που δεν υπερβαίνει τους 2 μήνες (διμηνιαία αξιολογική περίοδος) (άρθρο 18, παρ.9). Η εκπαιδευτική αξιολόγηση περιλαμβάνει την παρακολούθηση δύο (2), τουλάχιστον διδασκαλιών.

Εκπαιδευτική διαδικασία και εκπαιδευτικός «κομμάτια»....

Τα κριτήρια της αξιολόγησής μας κατατάσσονται σε πέντε κατηγορίες με πολλές υποκατηγορίες:

α) Κατηγορία I - Εκπαιδευτικό περιβάλλον: αα) Διαπροσωπικές σχέσεις και προσδοκίες. αβ) Παιδαγωγικό κλίμα στη σχολική τάξη. αγ) Οργάνωση της σχολικής τάξης.

β) κατηγορία II - Σχεδιασμός, προγραμματισμός και προετοιμασία της διδασκαλίας: βα) Βαθμός πρόσληψης των δυνατοτήτων και αναγκών των μαθητών. ββ) Στόχοι και περιεχόμενο. βγ) Διδακτικές ενέργειες και εκπαιδευτικά μέσα.

γ) Η κατηγορία III - Διεξαγωγή της διδασκαλίας και αξιολόγηση των μαθητών: γα) Προετοιμασία μαθητών για τη διδασκαλία. γβ) Διδακτικές ενέργειες και εκπαιδευτικά μέσα. γγ) Ενέργειες μαθητών κατά τη διαδικασία μάθησης. γδ) Εμπέδωση της νέας γνώσης και αξιολόγηση των μαθητών.

δ) κατηγορία IV - Υπηρεσιακή συνέπεια και επάρκεια: δα) Τυπικές υπαλληλικές υποχρεώσεις. δβ) Συμμετοχή στη λειτουργία της σχολικής μονάδας και στην αυτοαξιολόγησή της. δγ) Επικοινωνία και συνεργασία με γονείς και φορείς.

ε) κατηγορία V - Επιστημονική και επαγγελματική ανάπτυξη του εκπαιδευτικού: εα) Τυπικά προσόντα και επιστημονική ανάπτυξη. εβ) Επαγγελματική ανάπτυξη».

(άρθρο 5) Τα παραπάνω κριτήρια βαθμολογούνται αριθμητικά με 100βαθμη κλίμακα, αθροίζονται κατά κριτήριο και αντιστοιχίζονται στην τετράβαθμη αξιολογική/περιγραφική κλίμακα, με βάση τον τελικό βαθμό που συγκεντρώνουν (από 0 -100 βαθμούς) : α) «ελλιπής»: 0 έως 30 βαθμοί, β) «επαρκής»: 31 έως 60 βαθμοί, γ) «πολύ καλός»: 61 έως 80 βαθμοί, δ) «εξαιρετικός»: 81 έως 100 βαθμοί.

Η αξιολόγηση ως μηχανισμός ιδεολογικής χειραγώγησης - συμμόρφωσης και πειθάρχησης

Σήμερα, η ίδια η αγορά επιδιώκει να επιβάλει το περιεχόμενο του σχολείου (τα πρότζεκτ, οι ομάδες εργασίας, τα "εθνικά προσόντα", το "ολίγον γλώσσα, ολίγον αριθμητική, ολίγον υπολογιστές και ολίγον ξένες γλώσσες" μαζί με πολύ δια βίου εκπαίδευση) αλλά και τη διοικητική του δομή: οι μαθητές και οι γονείς είναι πελάτες, ο διευθυντής μάνατζερ κ.λπ. Στην περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης όπου η **εκπαίδευση γίνεται εμπόρευμα**, όπως ο καφές και τα καλλυντικά, η αξιολόγηση περνάει από τον παραδοσιακό ρόλο του τυπικού κοινωνικού ελέγχου των εκπαιδευτικών στην «τιμαριθμοποίηση» της εκπαιδευτικής διαδικασίας, προκειμένου αυτή να έχει «ανταλλακτική αξία» για να κινηθεί στα διεθνή χρηματιστήρια των αξιών. Επιδιώκει να επικυρωθούν ως «αντικειμενικά» **μετρήσιμα** στοιχεία της προσωπικότητας και νοητικές λειτουργίες των υποκειμένων της εκπαιδευτικής διαδικασίας, όπως η **διδασκτική ή μαθησιακή ικανότητα**, η **πνευματική και επιστημονική συγκρότηση**, η **ικανότητα επικοινωνίας** και ο **τρόπος συμπεριφοράς**, οι **ιδέες**, η **φαντασία**, η **πρωτοβουλία** κ.ά. φυσικά με βάση τις αρχές και τους στόχους της αγοράς. Η αξιολόγηση έχει το ρόλο συμμόρφωσης του εκπαιδευτικού και ευθυγράμμισης σ' αυτές τις προδιαγραφές. Το κράτος ζητάει την παθητική μας υποστήριξη και την τήρηση του τύπου, δηλαδή, την εφαρμογή της επίσημα προτεινόμενης μεθόδου, τεχνικής μετάδοσης της σχολικής γνώσης. Μέσα από τους μηχανισμούς ελέγχου των εκπαιδευτικών υλοποιείται μια συγκεκριμένη πολιτική επιλογή για την **ιδεολογική χειραγώγηση του εκπαιδευτικού**, με την επιβολή μιας κρατικής διδασκτικής. Πρόκειται για τον **υποβιβασμό** μας από **επιστήμονες σε διεκπεραιωτές/υπαλλήλους**.

Έτσι η **σχολική καθημερινότητα**, η **ζωντανή εκπαιδευτική πράξη**, θα γίνεται αντιληπτή από τους εκπαιδευτικούς όχι ως μια σύνθετη λειτουργία, αλλά σαν ένα **άθροισμα μετρήσιμων** (καθοριστικά μετρήσιμων για την επιβίωσή τους) **πράξεων**,

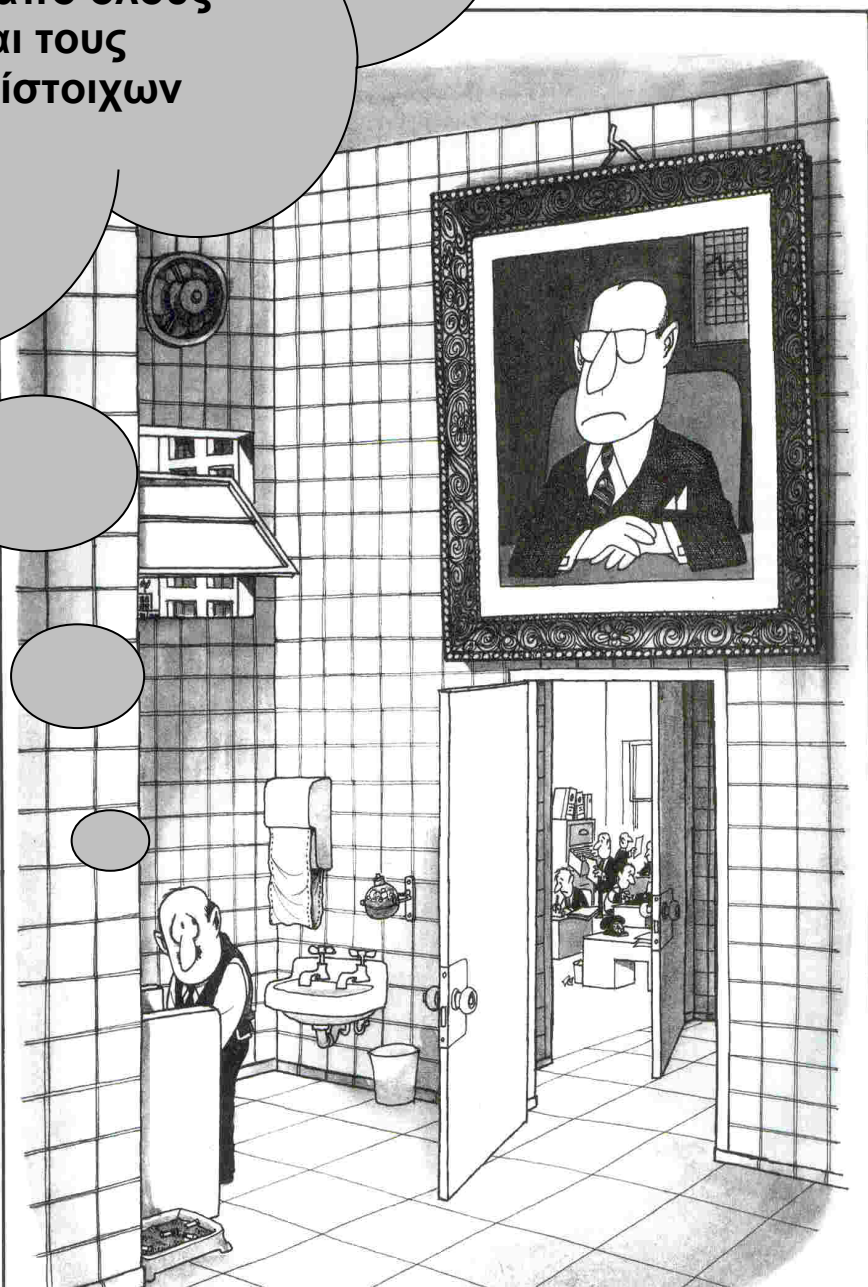
συμπεριφορών και σχέσεων. Θα οριοθετήσει τα νέα περιθώρια που εντός τους θα απορρίπτεται, θα συνθλίβεται ή θα αφομοιώνεται το διαφορετικό, το καινούριο, ο αυθορμητισμός και η πρωτοβουλία. Η διδασκαλία χάνει τη χαρά της ανακάλυψης του "νέου", της κατάκτησης της γνώσης, γίνεται μια διαδικασία μετρήσιμη. Μετρήσιμη σε χρόνο, σε χρήμα, σε αποδοτικότητα. Μετρήσιμοι και αναλώσιμοι γίνονται άλλωστε και οι φορείς της, εκπαιδευτικοί και μαθητές. Αλήθεια με ποια μονάδα μέτρησης μπορεί κανείς να μετρήσει τη σχέση του δασκάλου με τους μαθητές του, με τους συναδέλφους του, τις καθημερινές μικρές χαρές και αγωνίες. Πώς να καταμετρήσει κανείς το απρόοπτο, τη στιγμιαία έκσταση μιας τάξης που μαγεύεται από ένα λογοτεχνικό κείμενο, το πανηγυρικό κλίμα μιας εκδρομής, την πολεμική ατμόσφαιρα των διαλειμμάτων, την ανία και την κούραση που πλανιέται πάνω από τα θρανία την τελευταία διδασκτική ώρα, το άγχος για τους βαθμούς του τριμήνου, τις θυελλώδεις συνεδριάσεις του Συλλόγου Διδασκόντων, πώς να καταμετρήσει κανείς τη μιζέρια και πώς τη φαντασία ;

Δεν υπάρχουν «αντικειμενικά» και «μετρήσιμα» κριτήρια

Πέρα από τους μύθους της εξουσίας, η αλήθεια είναι ότι η διδασκτική ικανότητα δεν είναι ποσοτικό μέγεθος που μπορεί να μετρηθεί. Γι' αυτό και δεν υπάρχουν μέθοδοι ή κριτήρια «αντικειμενικά» και «αξιοκρατικά». Όλοι οι εκπαιδευτικοί γνωρίζουμε ότι εργαζόμαστε σε κινούμενη άμμο. Το «υλικό» μας αλλάζει από μέρα σε μέρα, από τμήμα σε τμήμα, από ώρα σε ώρα. Η εκπαιδευτική διαδικασία και ο εκπαιδευτικός δεν μπορούν να διασπαστούν σε επιμέρους αξιολογούμενα στοιχεία και να μετρηθούν. Η εκπαιδευτική διαδικασία έχει χαρακτήρα δυναμικό και όχι στατικό, επηρεάζεται από πλείστους όσους κοινωνικούς και εκπαιδευτικούς παράγοντες και άρα δεν μπορεί να διασπαστεί και να μετρηθεί.

Η αξιολόγηση που προβλέπεται είναι πλήρως εξατομικευμένη. Ετήσια από το διευθυντή της σχολικής μονάδας, ανά διετία ή τριετία με δύο παρακολουθήσεις από τον σχολικό σύμβουλο – μάλιστα για τους συναδέλφους που πηγαίνουν σε πολλά σχολεία η αξιολόγηση θα γίνεται από όλους τους διευθυντές και τους συμβούλους των αντίστοιχων περιοχών.

Η εργασία του εκπαιδευτικού απογυμνώνεται από οτιδήποτε την καθορίζει: (αναλυτικά προγράμματα – υποδομές & χρηματοδότηση - δομή εκπαίδευσης-εξεταστικό - σχέσεις εξουσίας μέσα στο σχολείο και κυρίως έξω από αυτό). Ακόμη και το ζήτημα των κοινωνικο-πολιτισμικών ανισοτήτων εξαντλείται στο στυλ διδασκαλίας του εκπαιδευτικού. Ανοίγει ο δρόμος για την ενοχοποίηση του κάθε εκπαιδευτικού χωριστά – αλλά και των εκπαιδευτικών στο σύνολό τους - για τα πάντα από το ρατσισμό μέχρι τη σχολική διαρροή. Με ορολογία και τρόπο δανεισμένο από το πιο σκληρό επιχειρηματικό μάνατζμεντ, διαιρούν σε κατηγορίες και υποκατηγορίες το εκπαιδευτικό έργο προκειμένου να μετατραπεί η παιδαγωγική πράξη σε ένα σύνολο σχετικά απομονωμένων μεταξύ τους κατηγοριών-δεξιοτήτων κατάλληλων για ποσοτικοποίηση και μέτρηση. Τα πάντα θα μπαίνουν σε «κουτάκια» και θα πολλαπλασιάζονται με συντελεστές, από το κλίμα στην τάξη μέχρι τη χρήση των νέων τεχνολογιών ή την προετοιμασία για τη διδασκαλία. Κομματιάζουν για να μετρήσουν καλύτερα...

Μεγάλο βάρος δίνεται στην αξιολόγηση των διευθυντών των σχολικών μονάδων. Όχι τυχαία, αφού οι διευθυντές θα είναι οι άμεσοι αξιολογητές. Ο «πολύ καλός» διευθυντής είναι εκείνος που **«τεκμηριώνει με πληρότητα την αξιολογική του κρίση με βάση στοιχεία που βρίσκονται στα πρακτικά του σχολείου και ... σε άλλες συναφείς πηγές που σχετίζονται με την συνέπεια και το εν γένει μη διδακτικό έργο του εκπαιδευτικού και ενημερώνει εγκαίρως τους ανωτέρους του».**

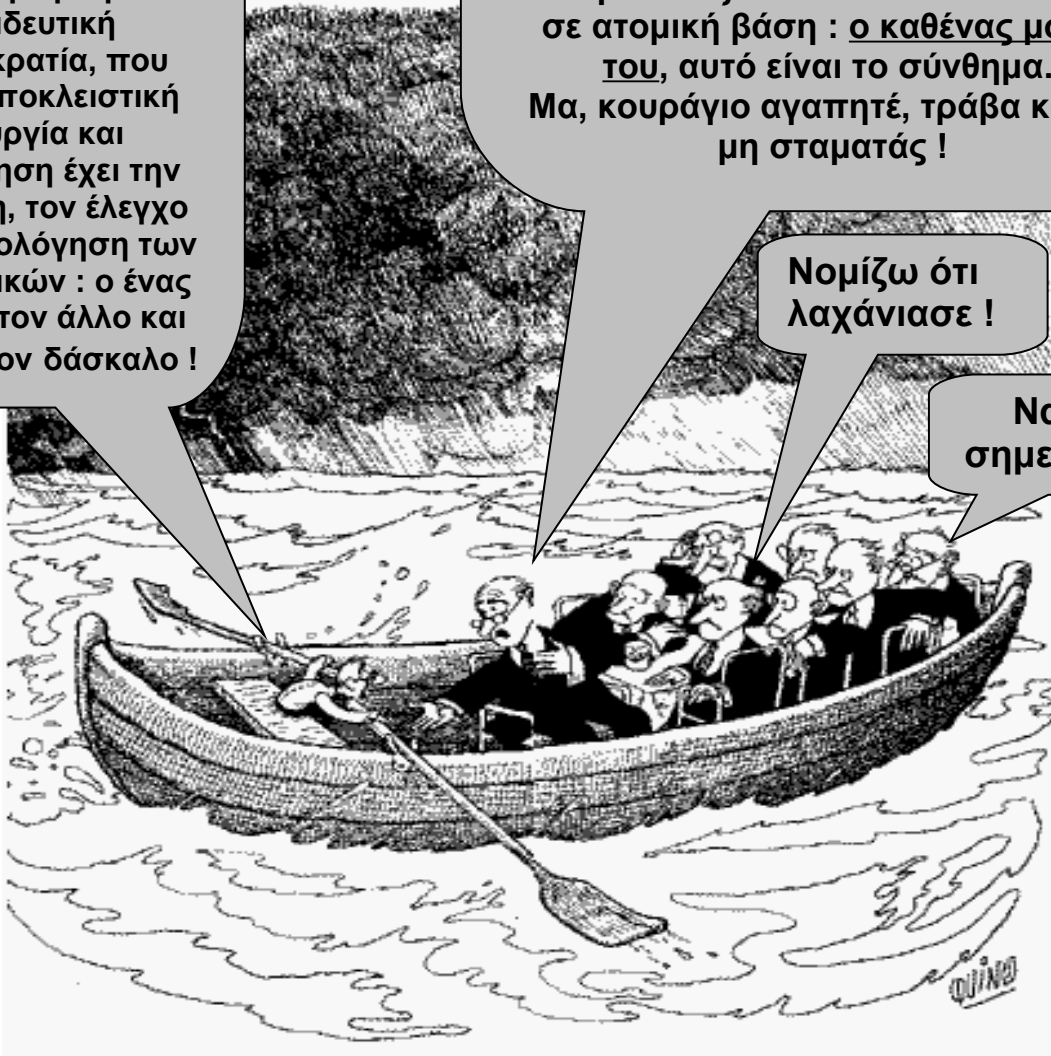
Ο γραφειοκρατικός έλεγχος και ο βαθμός εμπέδωσης της εξουσίας είναι παντού ο βασικός στόχος. Κάθε στέλεχος και βαθμίδα ελέγχου αξιολογείται από την ικανότητά της να αξιολογεί την αμέσως επόμενη και να εφαρμόζει την κυβερνητική πολιτική. Να προλαβαίνουν «εντάσεις και δυσλειτουργίες», να τηρούνται απαρέγκλιτα οι εγκύκλιοι και οι νόμοι, να εφαρμόζεται «πάση θυσία» το ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα – σε περίοδο μηδενικών προσλήψεων καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό: **Αυστηρός ιεραρχικός έλεγχος και διαρκής μετατόπιση της πίεσης προς τα κάτω, με τελικό αποδέκτη τον εκπαιδευτικό αλλά και τον μαθητή.**

Όλη αυτή η ιεραρχική κωμωδία, αποτελεί στην ουσία ένα πολύπλοκο μηχανισμό ελέγχου, μια δαπανηρή κρατικοδίαιτη, μη παραγωγική εκπαιδευτική γραφειοκρατία, που σχεδόν αποκλειστική λειτουργία και απασχόληση έχει την επιτήρηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών : ο ένας αξιολογεί τον άλλο και όλοι μαζί τον δάσκαλο !

Κοίταξε αγαπητέ συνάδελφε πώς έχουν τα πράγματα : Ο εκπαιδευτικός αξιολογείται από τον Διευθυντή και τον Σχολικό Σύμβουλο, ο Διευθυντής από τον Προϊστάμενο Διεύθυνσης και τον Σχολικό Σύμβουλο, ο Προϊστάμενος Διεύθυνσης από τον Περιφερειακό Διευθυντή, εκείνος από τον γενικό γραμματέα της Κεντρικής Υπηρεσίας (Κ.Υ.) του Υπουργείου Παιδείας κλπ. κλπ. Ο αξιολογικός μηχανισμός αντιμετωπίζει τον κάθε εκπαιδευτικό σε ατομική βάση : ο καθένας μόνος του, αυτό είναι το σύνθημα. Μα, κουράγιο αγαπητέ, τράβα κουπί, μη σταματάς !

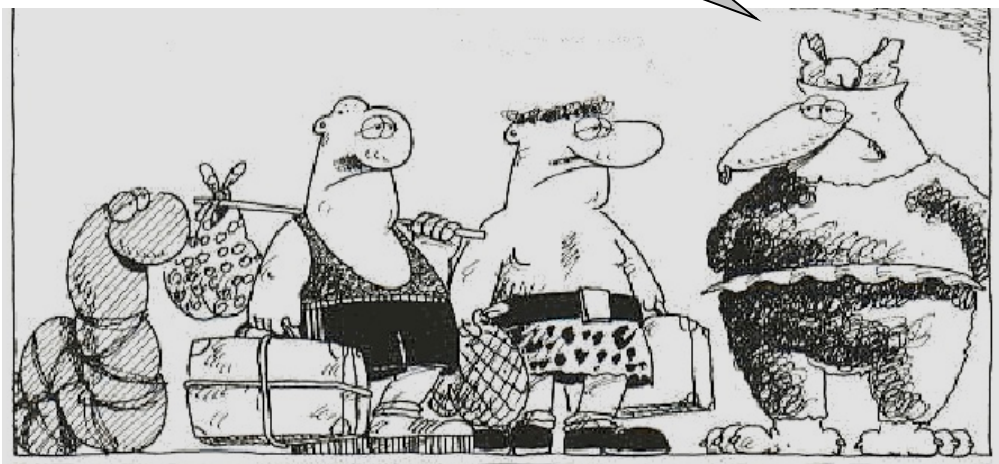
Νομίζω ότι λαχάνιασε !

Ναι, το σημείωσα...

Στο νέο πλαίσιο, οι εκπαιδευτικοί «**χρεώνονται**» την επιτυχία ή αποτυχία των μαθητών τους. Ξέρουν οι κρατικοί «**θεσμοθέτες**», **αλλά δεν αναφέρουν** ότι αμέτρητοι κοινωνικοί και εκπαιδευτικοί παράγοντες επηρεάζουν και συνδιαμορφώνουν την εκπαιδευτική διαδικασία και το εκπαιδευτικό έργο. **Κοινωνική προέλευση, οικογενειακή κατάσταση, συνθήκες διαβίωσης και κατοικίας, υλικότεχνική υποδομή σχολείου, αναλυτικά προγράμματα, τύπος εξετάσεων, σχολικά βιβλία, εκπαιδευτικό κλίμα, παιδαγωγικές μέθοδοι, τα πάντα γίνονται καπνός.** «**Αγνοούνται**» οι κοινωνικές και γεωγραφικές ανισότητες που διαμορφώνουν αντίξοες συνθήκες για την εκπαίδευση των μαθητών από τα ασθενέστερα οικονομικά και κοινωνικά στρώματα.

Ρε παιδιά διαβάσατε τι λέει στο καινούριο σχέδιο Π.Δ. για την αξιολόγηση ; Θα αξιολογούμε λέει κι εμείς τους διευθυντές και τους συμβούλους. Να, γράφει στο άρθρο 25 ότι : «Κάθε αξιολογούμενος εκπαιδευτικός έχει το δικαίωμα να αξιολογεί τον προϊστάμενο αξιολογητή του. Η αξιολόγηση της παρούσης παραγράφου είναι έγγραφη, επώνυμη και προαιρετική και υποβάλλεται στον άμεσο προϊστάμενο του αξιολογητή που υπόκειται στην αξιολόγηση των υφισταμένων του. Ο αποδέκτης της αξιολόγησης των υφισταμένων εκτιμά και χρησιμοποιεί κατά την κρίση του τις αξιολογήσεις».

Το τυράκι : Προαγωγή από βαθμό σε βαθμό

Ν.4024/2011 (Άρθρα 7, 12)

Για την προαγωγή (των εκπαιδευτικών) από βαθμό σε βαθμό λαμβάνονται υπόψη αθροιστικά τα εξής:

1. Η αξιολόγησή τους:

i. Ο βαθμός επίτευξης της στοχοθεσίας που τους αφορά και ii. Οι διοικητικές ικανότητες και η συμπεριφορά τους στην υπηρεσία.

Σημείωση:

i. Στοχοθεσία=προβλεπόμενοι στόχοι

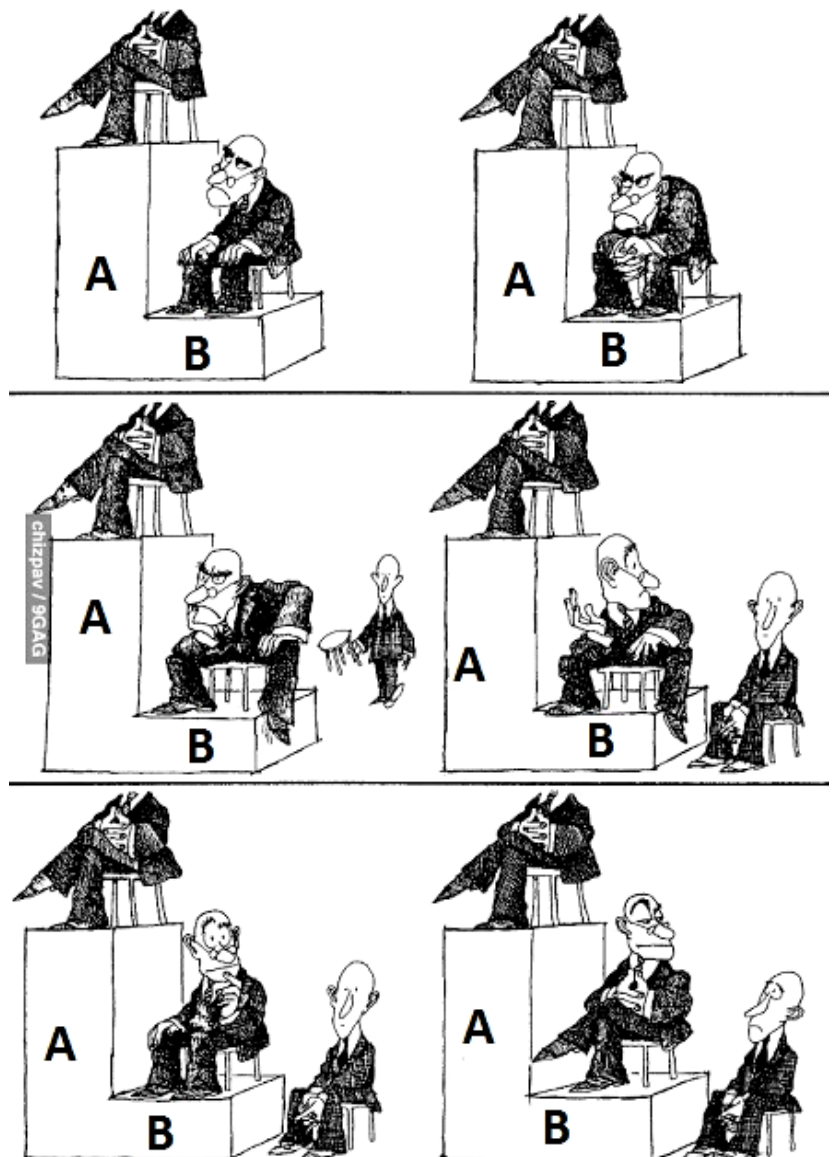
ii. Συμπεριφορά=οριοθετείται από το πειθαρχικό πλαίσιο, όπως αυτό περιγράφεται στο Ν.4093/2012.

2. Το ανώτατο ποσοστό, επί τοις εκατό, προαγωγής στον επόμενο βαθμό, των κρινόμενων. Το ανώτατο ποσοστό (των κρινόμενων κάθε φορά εκπαιδευτικών) για κάθε βαθμό, είναι το εξής:

-Από τον ΣΤ→Ε μέχρι και το 100% / Από τον Ε→Δ μέχρι και το 90% / Από τον Δ→Γ μέχρι και το 80% / Από τον Γ→Β μέχρι και το 70% / Από τον Β→Α μέχρι και το 30%.

Σημείωση: Τα παραπάνω ποσοστά είναι τα μέγιστα και θα καθορίζονται από την ετήσια πολιτική των πιστώσεων για μισθούς. Για παράδειγμα, το ποσοστό όσων εκπαιδευτικών αξιολογηθούν προκειμένου να εισέλθουν στον Β' βαθμό θα κυμανθεί μεταξύ του 0% και του 70% !

Προσέξτε : Πουθενά δεν διευκρινίζεται σε ποιο επίπεδο υπολογίζονται τα παραπάνω ποσοστά. Στην περιφέρεια ; Στη διεύθυνση ; Στη σχολική μονάδα ; Ανά ομάδα αξιολογούμενων από τον σχολικό σύμβουλο ;

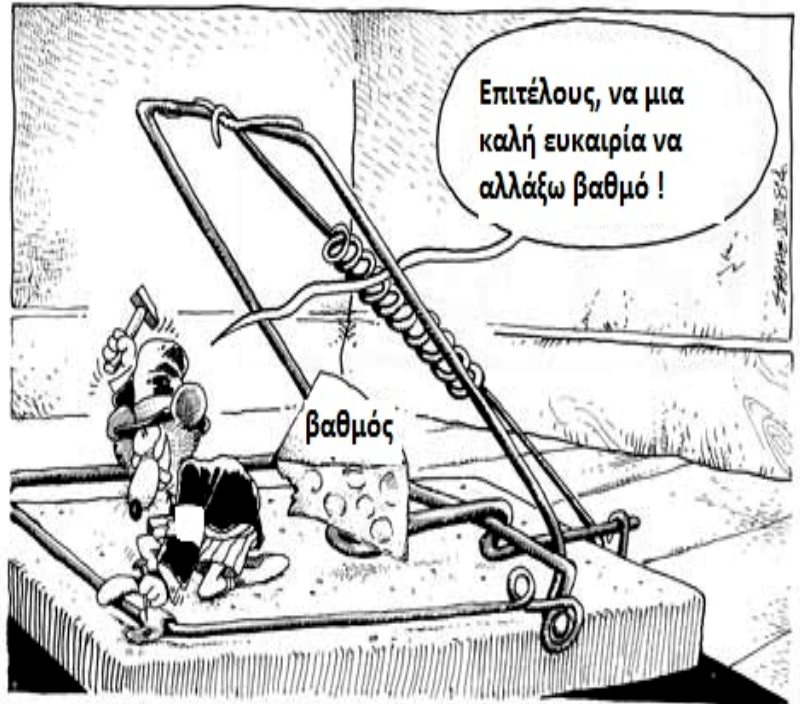

Και η φάκα : απολύσεις...

Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος (Π.Δ.), για την αξιολόγηση

Άρθρο 17, παρ. 5: Οι εκπαιδευτικοί που, μετά την αξιολόγησή τους, χαρακτηρίζονται συνολικά ελλιπείς εγγράφονται στον πίνακα των μη προακτέων που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 8 του Ν.4024/2011.

Ν.4024/2011 (Άρθρο 8, παρ.4)

.....Οι υπάλληλοι που περιλαμβάνονται σε πίνακα μη προακτέων στερούνται του δικαιώματος για προαγωγή για τα επόμενα δύο (2) έτη.

Ν.3528/2007(Δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας)/Άρθρο 95:

Παραπομπή μη προακτέου υπαλλήλου

Υπάλληλος, ο οποίος εγγράφεται σε δύο διαδοχικούς πίνακες μη προακτέων στον ίδιο βαθμό, παραπέμπεται μέσα σε δύο (2) μήνες από την κύρωση του οικείου πίνακα υποχρεωτικώς προς κρίση στο υπηρεσιακό συμβούλιο, το οποίο, με αιτιολογημένη απόφαση του και μετά από προηγούμενη κλήση αυτού για να παράσχει εγγράφως ή προφορικώς τις αναγκαίες διευκρινίσεις, μπορεί να τον απολύσει ή να τον υποβιβάσει κατά έναν βαθμό. Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται να υποβληθεί ένσταση στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Η αντιπαράθεση για την αξιολόγηση δεν είναι μια ακαδημαϊκή συζήτηση. Δεν γίνεται σε πολιτικό και κοινωνικό κενό. Πίσω από την αξιολόγηση υποκρύπτεται το επίδικο των απολύσεων, της βαθμολογικής και μισθολογικής καταβαράθρωσης.

**Πόσο αφελής είσαι ! Διάβασε
τα ψιλά γράμματα στο
Μνημόνιο 2, σ. 9 :**

«Η Κυβέρνηση αναθέτει μία εξειδικευμένη εκτίμηση του νέου μισθολογίου [Πρώτο τρίμηνο του 2012].

Αυτή η εκτίμηση επικεντρώνεται στις μισθολογικές ωριμάνσεις οι οποίες ενσωματώνονται στον νέο μηχανισμό προαγωγών. Εάν η εκτίμηση αποκαλύπτει οποιαδήποτε υπερβολική μισθολογική ωρίμανση στις αποδοχές, οι κανόνες προαγωγής αναπροσαρμόζονται προ του τέλους του 2012. Ουδεμία προαγωγή λαμβάνει χώρα προ της εκτιμήσεως και της αναπροσαρμογής των κανόνων προαγωγής».

Άρα, καμιά προαγωγή δεν γίνεται πριν από τη συγκεκριμένη έκθεση που δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμα.

Κάνε υπομονή, για το καλό της χώρας...

Η αξιολόγηση :

1. **Όχι μόνο δεν θα βελτιώσει την εκπαιδευτική διαδικασία**, αλλά αντίθετα, θα αφυδατώσει την εκπαιδευτική πράξη από τον αυθορμητισμό, την πρωτοβουλία και τη δυνατότητα του διαφορετικού.
2. **Όχι μόνο δεν θα βελτιώσει την εικόνα του εκπαιδευτικού**, αλλά θα συμβάλει στην πλήρη απαξίωση του κοινωνικού του ρόλου, στην υποταγή και χειραγώγησή του. Επιπρόσθετα, η επίσκεψη του αξιολογητή στην τάξη για να επιτηρήσει - ελέγξει και αξιολογήσει τον εκπαιδευτικό προκαλεί νευρική κατάσταση, προγραμματισμένες και προκατασκευασμένες συμπεριφορές, ανατρέπει τις λεπτές ισορροπίες της σχολικής κοινότητας και το κυριότερο καταρρακώνει το κύρος και την αξιοπρέπεια του εκπαιδευτικού, τραυματίζει ανεπανόρθωτα τη σχέση του με τους μαθητές.
3. **Όχι μόνο δεν θα απαλλάξει τον εκπαιδευτικό από τις όποιες ενοχές έχει έντεχνα καλλιεργήσει η εξουσία για την απουσία της αξιολόγησης**, αλλά αντίθετα "θα ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου" για εκτεταμένες καμπάνιες συκοφάντησης και δυσφήμισης.
4. **Όχι μόνο δεν θα αντιμετωπίσει το φαινόμενο της "αδιαφορίας"**, αλλά θα εμπεδώσει στο εκπαιδευτικό σώμα τη λογική της υπαλληλοποίησης και του επαγγελματισμού, θα ενισχύσει τη δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία. Οι ρητορείες του τύπου "ο καλός εκπαιδευτικός δεν έχει να φοβηθεί τίποτα" είναι πρώτα απ' όλα προσβλητικές, απλοϊκές και δηλώνουν εκ των προτέρων τάσεις υποταγής. Υπαινίσσονται ότι όσοι διαφωνούν με την αξιολόγηση, δεν είναι "καλοί" εκπαιδευτικοί. Ας μην γελιόμαστε ! Οι λίγοι "συνειδητά αδιάφοροι" είναι οι μόνοι που δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα. Θα επιβιώσουν προσφέροντας τις υπηρεσίες τους στον κομματικό - διοικητικό μηχανισμό της αξιολόγησης. Πολλοί απ' αυτούς μάλιστα θα γίνουν και φορείς της αξιολόγησης, από θέσεις στελεχών εκπαίδευσης.
5. **Όχι μόνο δεν θα προωθήσει τη διαφάνεια και την "αξιοκρατία"**, αλλά θα οικοδομήσει ένα νέο πρωτόγνωρο καθεστώς διαπλοκής και αλληλοτροφοδότησης των κομματικών - διοικητικών και αξιολογικών μηχανισμών. Το ρουσφέτι θα κυριαρχήσει και οι τάσεις διάλυσης και υποταγής κάθε συλλογικής δράσης θα ενισχυθούν.

Μα αγάπη μου, τελικά ποιος είναι καλός εκπαιδευτικός ; Εκείνος που κάνει προγράμματα στην τάξη του και παρακολουθεί σεμινάρια για να γεμίσει τον φάκελό του και να αξιολογηθεί επαρκώς ; Ή εκείνος που προσαρμόζει τη διδασκαλία του στις μορφωτικές ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των μαθητών του ;

Κι ακόμα : Εκείνη που διδάσκει κατά γράμμα το βιβλίο των Μαθηματικών της Ε΄ Δημοτικού κάτω από το κράτος του φόβου της αξιολόγησης ; Ή εκείνη που προσπαθεί να διαμορφώσει ένα εναλλακτικό διδακτικό υλικό γιατί ενδιαφέρεται να κατακτήσουν οι μαθητές της τις απαραίτητες μαθηματικές γνώσεις και τεχνικές ;

Η αξιολόγηση **θα αλλάξει δραματικά το τοπίο** και θα διαμορφώσει **ένα εκπαιδευτικό περιβάλλον** πολύ πιο ταξικό, ελεγχόμενο και **αδιαπέραστο για τους μαθητές των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, αφιλόξενο για τον εκπαιδευτικό** που μάχεται μέσα στη σχολική αίθουσα ενάντια στους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση.

Χρυσή μου, σε
όλο τον κόσμο οι
εκπαιδευτικοί
αξιολογούνται.
Εμείς θα είμαστε
η εξαίρεση ;

Μωρό μου, μην
καταπίνεις αμάσητα τα
ψέματα της κυβέρνησης.
Ψάξε μόνος σου την
αλήθεια. Υπάρχουν
πολλές χώρες όπου δεν
γίνεται ατομική
αξιολόγηση των
εκπαιδευτικών. Ψάξε
ακόμα να βρεις ποια είναι
τα αποτελέσματα στις
χώρες που γίνεται
αξιολόγηση - επιθεώρηση
των εκπαιδευτικών.

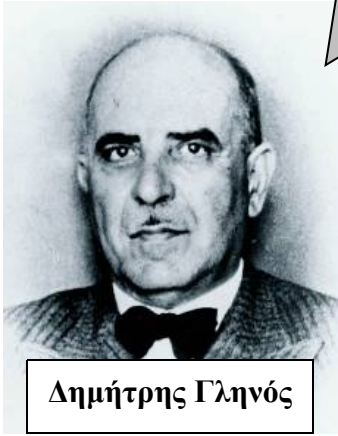

«Το να κατηγορούμε τους καθηγητές για τα άσχημα αποτελέσματα στα τεστ, σε αστικά σχολεία με υψηλά ποσοστά φτωχών και σαφώς μη προνομιούχων μαθητών, καταγόμενων από κακόφημες περιοχές και προερχόμενων από διαλυμένες οικογένειες, είναι σα να κατηγορούμε έναν αγρότη, επειδή είχε κακή συγκομιδή μετά από περίοδο ξηρασίας. Είναι σα να κατηγορούμε έναν οδηγό λεωφορείου επειδή δεν τήρησε τα δρομολόγια, ενώ μεγάλο μέρος της διαδρομής που έπρεπε να διανύσει ήταν πλημμυρισμένη». (Paul Street, Χτυπώντας τον Νεοφιλελευθερισμό στο Σικάγο)

Ο δάσκαλος που θα υποχρεωθεί να καταπνίξει τη σκέψη του θα γίνει διπλά σκλάβος ή θα καταντήσει ένας ψυχικά ανάπηρος άνθρωπος, ανίκανος να μορφώσει άλλους

Αν η αξιολόγηση είναι η απάντηση, ποια είναι η ερώτηση;

Είναι δυνατόν η πολιτική που έχει φτωχύνει τη δημόσια εκπαίδευση και τον εκπαιδευτικό και έχει κλείσει το μέλλον στα υπόγεια, να έχει αγαθές προθέσεις; Τι πρέπει να κάνουμε όμως απέναντι στον οδοστρωτήρα της αντεκπαιδευτικής επέλασης ;

Δημήτρης Γλινός

1. Να συσπειρωθεί η ζωντανή εκπαίδευση στους Συλλόγους/ΕΛΜΕ, στις ΓΣ και τις επιτροπές αγώνα.
2. Να ενώσουμε όλη την εκπαιδευτική κοινότητα ενάντια στην κυβερνητική επίθεση (βιβλία, αξιολόγηση, υποχρηματοδότηση, αδιοριστία, συσσίτια, συγχωνεύσεις κλπ.)
3. Μέτωπο αγώνα για την αναχαίτιση της αντιλαϊκής επίθεσης και την ανατροπή της πολιτικής ΕΕ – ΔΝΤ – συγκυβέρνησης.

Να μην υπογραφεί το σχέδιο Π.Δ. και ακόμα και εάν υπογραφεί **να μείνει στα χαρτιά**. Ας μην ξεχνάμε ότι 16 χρόνια τώρα, από το νόμο 2525/97 του Αρσένη έως σήμερα, νόμοι, υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα έχουν μείνει στα χαρτιά κάτω από την πίεση των αγώνων μας. Διαφορετικά, οι απολύσεις θα ήταν πραγματικότητα εδώ και πολλά χρόνια.

Διεκδικούμε : Κατάργηση του θεσμικού πλαισίου για το μισθολόγιο – βαθμολόγιο και για την αξιολόγηση. Ακώλυτη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη. Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο.

Συγκρότηση μιας άλλης πρότασης για τη λειτουργία του δημόσιου δωρεάν σχολείου. Η πρόταση αυτή πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα μιας συνολικότερης στρατηγικής πρότασης ριζικής κοινωνικής και εκπαιδευτικής χειραφέτησης. Στοιχεία αυτής της πρότασης μπορούν να είναι :

-Σύλλογος Διδασκόντων με αναβαθμισμένο παιδαγωγικό ρόλο και θεσμοθετημένη πρωταγωνιστική θέση στη διαδικασία προγραμματισμού, σχεδιασμού, αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου. Με συχνές, τακτικές συνεδριάσεις όπου συλλογικά συζητούνται και αντιμετωπίζονται όλα τα παιδαγωγικά ζητήματα. Με προγραμματισμό/αποτίμηση του διδακτικού έργου σε τοπικά/κεντρικά αιρετά συλλογικά όργανα.

-Αυτοδιοίκηση της σχολικής μονάδας με ανώτερα και μόνα αποφασιστικά όργανα τον Σύλλογο Διδασκόντων και το Σχολικό Συμβούλιο. Με διευθυντή/συντονιστή, αιρετό και ανακλητό συνάδελφο που θα έχει τα ίδια διδακτικά καθήκοντα και τις ίδιες μισθολογικές απολαβές με όλους τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς. Ταυτόχρονα, λειτουργία γραμματειακής υποστήριξης σε όλα τα δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία.

-Αναδιαμόρφωση του προγράμματος σπουδών, περιεχομένου και στόχων, της **μόρφωσης των εκπαιδευτικών** στα παιδαγωγικά τμήματα, τμήματα νηπιαγωγών και τις καθηγητικές σχολές. Επιμόρφωση/μετεκπαίδευση των εκπαιδευτικών σε αντίστοιχη κατεύθυνση.

-Ανάπτυξη ενός ρεύματος κριτικής ριζοσπαστικής παιδαγωγικής με στόχο τον αγώνα ενάντια στις κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανισότητες και τη διαμόρφωση κριτικά και ελεύθερα σκεπτόμενων προσωπικοτήτων.

Όλα αυτά δεν μπορεί όμως να παραπέμπονται γενικά και αόριστα στο απώτερο μέλλον ούτε να περιμένουμε κάποιους σωτήρες να τα κάνουν πράξη στο όνομά μας : Να ζωντανέψουμε εδώ και τώρα τους Συλλόγους Διδασκόντων στην παραπάνω κατεύθυνση, να οργανώσουμε επιτροπές, ιστοσελίδες και περιοδικά παιδαγωγικής παρέμβασης. Γιατί το παρόν και το μέλλον της εκπαίδευσης είμαστε εμείς !

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ-ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗ

Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στα σχολεία

Τους επιστρέφουμε το σχέδιό τους ως απαράδεκτο !

Είναι ώρα για πανεκπαιδευτικό αγώνα, συλλογική αντίσταση, για μπλοκάρισμα όλων των διαδικασιών της αξιολόγησης - χειραγώγησης και των απολύσεων!